

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2014

Sine Dominis
Αναρχική Συλλογικότητα
από την Κατάληψη Ευαγγελισμού

Η έκδοση του παρόντος ημερολογίου προέκυψε με αφορμή την παραπάνω αφίσα, η οποία τυπώθηκε από συντρόφους στην Αθήνα, κάπου στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Επιθυμία μας ήταν να σκιαγραφήσουμε τις πτυχές ενός άλλου, καλύτερου κόσμου, χωρίς να τον περιγράψουμε επακριβώς, υπό τη μορφή κάποιας "προγραμματικής διακήρυξης", με την έμπνευση να προέρχεται από τη γενικότερη αίσθηση ρομαντισμού και ονειροπόλησης, που πηγάζει από την αφίσα αυτή. Μέσα από λόγια και περιγραφές ανθρώπων που άφησαν το στίγμα τους πάνω στην ιστορία των κοινωνικών και ταξικών αγώνων, ή μέσα από δικά μας γραπτά, επιχειρήσαμε να αποδώσουμε στην Αναρχία και τα προτάγματά της μια πιο συναισθηματική χροιά.

Έχοντας κατά νου ότι οι δύσκολοι καιροί που διανύουμε είναι επιβαρημένοι με μεγάλη ευθύνη και πολλές αντιξοότητες για αυτούς που αγωνίζονται, τη στιγμή που το κράτος και ο καπιταλισμός επιτίθενται λυσσαλέα σε όλο το κοινωνικό πεδίο, θεωρούμε επιτακτική την ανάγκη να παραμείνουμε ψύχραιμοι και σταθεροί, πατώντας γερά στα πόδια μας, ατενίζοντας με καθαρό και σίγουρο βλέμμα τα οράματα, τις ιδέες και τις αξίες μας για μια αταξική και δίχως εκμετάλλευση κοινωνία. Για την κοινωνία της Ευτοπίας και της Αναρχίας.

Το αντίτιμο του ημερολογίου υπολογίζεται προσεγγιστικά στα 3 ευρώ, επιδιώκοντας να καλύψουμε δικαστικά έξοδα συντρόφων στο Ηράκλειο Κρήτης, ενώ ένα ποσοστό θα ενισχύσει και το Ταμείο

Αλληλεγγύης Φυλακισμένων και Διωκόμενων Αγωνιστών.
Για επικοινωνία μαζί μας, σχόλια ή αποστολή του ημερολογίου: sinedominis@espiv.net

“Η ιεραρχία, η κυριαρχία κι ο σεξισμός δεν εξαφανίζονται με το «δημοκρατικό» συγκεντρωτισμό», με μια «επαναστατική ηγεσία», μ’ ένα «εργατικό κράτος» και με μια «σχεδιασμένη οικονομία». Εκείνο που πρέπει να δημιουργήσουμε για ν’ αντικαταστήσουμε την αστική κοινωνία, δεν είναι μόνο η αταξική κοινωνία που οραματίστηκε ο σοσιαλισμός, αλλά και η μη καταπιεστική ουτοπία που οραματίστηκε ο αναρχισμός.”

Murray Bookchin

“Αναρχία σημαίνει μη βία, μη κυριαρχία ανθρώπου σε άνθρωπο, μη επιβολή βιάως της βούλησης ενός ή περισσοτέρων στους υπολοίπους. Είναι μόνο μέσω της εναρμόνισης των συμφερόντων, μέσω της εθελούσιας συνεργασίας, της αγάπης, του σεβασμού, της αμοιβαίας ανοχής, είναι μόνο με την πειθώ, το παράδειγμα, τη μεταδοτικότητα και το αμοιβαίο όφελος από την επιείκεια που μπορεί και πρέπει να θριαμβεύσει η αναρχία, δηλαδή μια κοινωνία αδελφών ελευθέρως αλληλέγγυων, η οποία θα εξασφαλίζει στους πάντες τη μέγιστη ελευθερία, τη μέγιστη ανάπτυξη, τη μέγιστη δυνατή ευημερία.”

Errico Malatesta

"Είμαστε οι φορείς
των αναμμένων πυρών.
Είμαστε οι φλογιστές
των αναμμένων πυρών.
Η σημαία μας μαύρη.
Ο δρόμος μας είναι το άπειρο.
Και το ύψιστο ιδανικό μας
είναι η κορφή και η άβυσσος.
Περπατάμε μες στη νύχτα
μ’ έναν ήλιο στο τσερβέλο·
και με πυρωμένα μάτια
δύο πελώρια χρυσά αστέρια.

[...]

Τρέχουμε πέρα από κάθε σύστημα
Τρέχουμε πέρα από κάθε φόρμα
Πετάμε προς την υπέρτατη λευτεριά
Προς την ακραία ΑΝΑΡΧΙΑ!"

Renzo Novatore

Ιανουάριος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Φεβρουάριος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

Για ένα κόσμο χωρίς κράτη, σύνορα και κοινοβούλια, που θα είναι οργανωμένος σε μικρές, αντιεραρχικές και οριζόντιες κοινότητες. Όπου η καθεμία θα αποφασίζει για αυτά που την αφορούν, μέσα από την ισότιμη και ελεύθερη συμμετοχή όλων στη συνέλευσή της.

Για ένα κόσμο που θα στηρίζεται στην αυτοοργάνωση και την αυτοδιαχείριση της ζωής και των ανθρώπινων αναγκών, δίχως να τα αναθέτει σε αυτόκλητους σωτήρες, φιλόδοξους εκπροσώπους ή αδίιστα κτους βουλευτές.

Για ένα κόσμο συνεργασίας και αλληλοβοήθειας, όπου η κάθε κοινότητα θα συνδέεται και θα συνεργάζεται με τις άλλες στη βάση, όχι του ανταγωνισμού και της κυριαρχίας, αλλά της αλληλεγγύης και της ελευθερίας.

Για ένα κόσμο απελευθερωμένο από τα δεσμά του κεφαλαίου και της καπιταλιστικής οικονομίας, χωρίς κέρδη, πλουτισμό και φτώχεια. Όπου οι άνθρωποι θα καλύπτουν όλες τις ανάγκες τους με ανταλλαγές προϊόντων και υπηρεσιών, εντός και εκτός κοινότητας, σε ένα ευρύτατο δίκτυο ανταλλαγών, υποδομών και αλληλεγγύης.

Όπου ο καθένας θα παράγει αυτά που μπορεί, και θα τα προσφέρει απλόχερα σε αυτόν που τα έχει ανάγκη, καταργώντας τον παγιωμένο ρόλο παραγωγού-καταναλωτή, δημιουργώντας σχέσεις εμπιστοσύνης και οριζόντιας συνεργασίας.

Για ένα κόσμο όπου η παραγωγή θα προορίζεται, όχι για να καλύψει τα βίτσια της υπερκατανάλωσης, αλλά για την κάλυψη υπαρκτών βασικών αναγκών.

Μάρτιος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

“Η ανθρωπότητα έχει τιμη-
ρηθεί από καιρό και μάλιστα
βαριά για τη δημιουργία των
Θεών • τίποτα άλλο παρά ο
πόνος και οι διωγμοί αυξήθη-
καν από τη δημιουργία τους.
Υπάρχει μόνο μια διέξοδος
από αυτή τη γκάφα: Το
άτομο πρέπει να σπάσει τα
δεσμά που τον κρατούν στις
πύλες του ουρανού και της
κόλασης, έτσι ώστε να μπο-
ρέσει να αρχίσει να δια-
μορφώνει μέσα από την
αναζωπυρωμένη και αφυπνι-
σμένη του συνείδηση ένα νέο
κόσμο επάνω στη γη.”

[...]

“Ο αθεϊσμός, αφ' ετέρου,
στην φιλοσοφική του πτυχή
αρνείται την υποταγή όχι
μόνο σε μια καθορισμένη
έννοια του Θεού, αλλά αρνεί-
ται όλη τη δουλεία στην ιδέα
των Θεών, και αντιτάσσεται
στη θεϊστική αρχή υπό αυτήν
τη μορφή. Οι Θεοί στη μεμο-
νωμένη λειτουργία τους δεν
είναι στα μισά τόσο ολέθριοι
όσο η αρχή του θεϊσμού που
αντιπροσωπεύει την πίστη
σε μία μεταφυσική, ή ακόμα
και παντοδύναμη, δύναμη
που κυβερνά τη γη και το
άτομο. Είναι ο ολοκληρω-
τισμός του θεϊσμού, της
ολέθριας επιρροής του
επάνω στην ανθρωπότητα,
της παραλυτικής επίδρασής
του επάνω στη σκέψη και τη
δράση, την οποία ο αθεϊσμός
παλεύει με όλη τη δύναμή
του.”

Emma Goldman

Απρίλιος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Για ένα κόσμο χωρίς μισθωτή εργασία, όπου ο καθένας θα έχει τη δυνατότητα και τα εφόδια να ασχολείται με αυτό που τον ενδιαφέρει πραγματικά, και όχι με αυτό που έτυχε ή μπόρεσε να ασχοληθεί.

Όπου η εργασία θα αποτελεί δημιουργική απασχόληση, όχι εκβιασμό επιβίωσης, και παράλληλα προσφορά αλληλεγγύης από τον καθένα, σύμφωνα με τις δυνατότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του. Για ένα κόσμο όπου η παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών θα είναι οργανωμένη ώστε να προκρίνει, αλλά να μην επιβάλλει, την κολεκτιβοποίηση και τη συλλογική εργασία, ενώ τα μέσα παραγωγής θα ανήκουν στην κοινότητα, χωρίς να αποτελούν στοιχείο ατομικής επιβολής, εκμετάλλευσης και πλουτισμού.

Μάιος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

"...το δόγμα «η Τέχνη δεν κάνει πολιτική» διαψεύδεται από τα πράγματα. Ο Αριστοφάνης, ο Ντάντες, ο Θερβάντες, ο Ζολά, ο Τολστόι κάνουνε πολιτική. Πολιτική κατά των «κακώς κειμένων». Πολιτική έξω απ' τα δόντια. Ποιος μυθολόγος της εξωπολιτικής Τέχνης θα 'χει το κουράγιο να υποστηρίξει πως αυτοί οι ήλιοι τού πνευματικού στερεώματος δεν είναι μέγιστοι δημιουργοί του λόγου; Να λοιπόν, μια απόδειξη πως η Τέχνη μπορεί να κάνει πολιτική, χωρίς να πάψει να 'ναι Τέχνη και μάλιστα τρισεγγάλη. Ζήτημα, λοιπόν, υπάρχει μόνο για το ποια πολιτική δίνει ζωή και δύναμη στην Τέχνη και την απλώνει στο χώρο και στο χρόνο και ποια πολιτική τη χαλάει, τη σκοτώνει και τη μεταβάλλει σε καπνό χωρίς φλόγα..."

Κώστας Βάρναλης

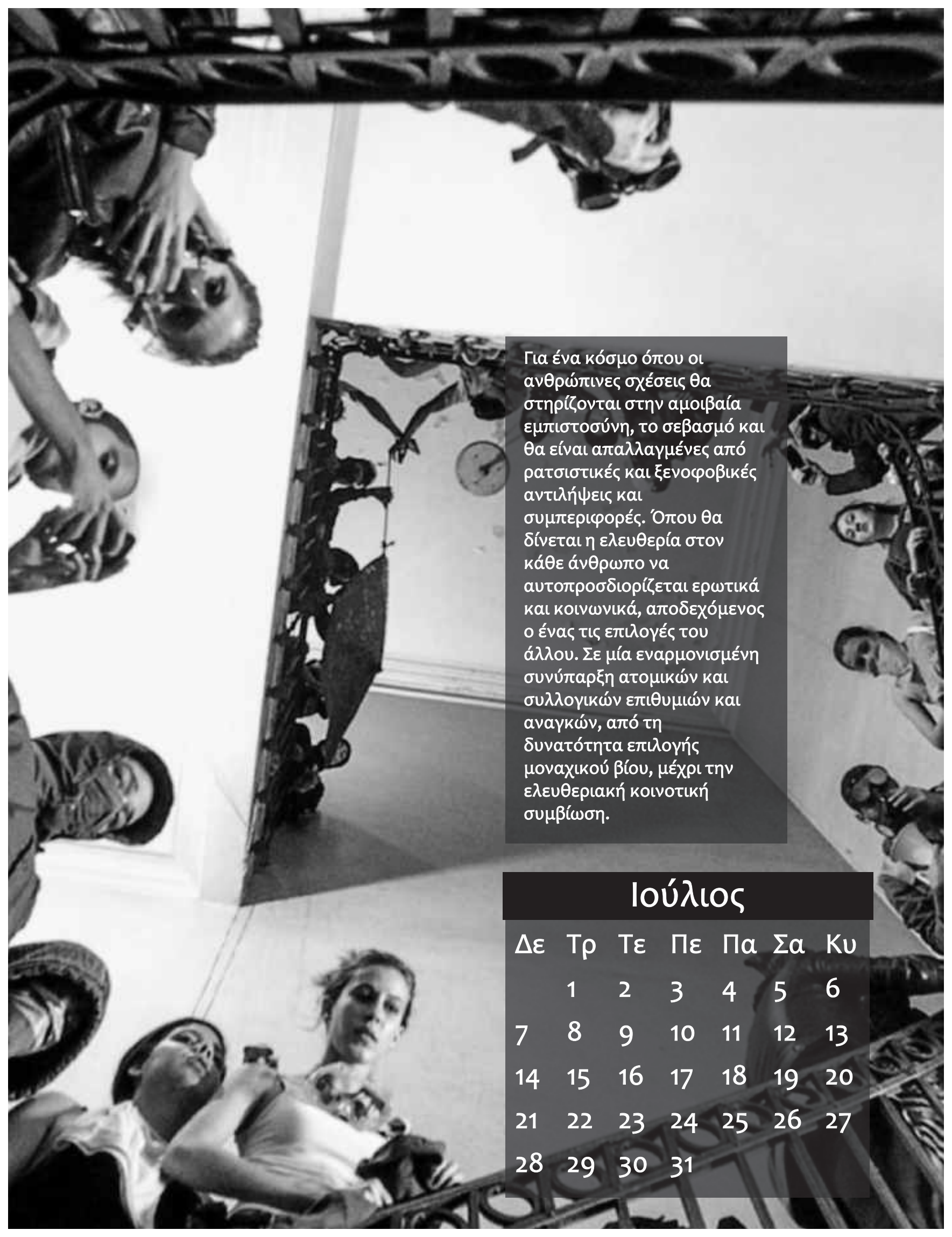

"...Γιατί η τέχνη του καπιταλισμού δημιουργεί ψευδαισθήσεις. Η επίφαση ότι τα θέατρα είναι χώροι που χρησιμοποιούνται από όλους είναι ένα ψέμα. Οι χώροι στους οποίους γίνονται παραστάσεις τέχνης είναι έγκλειστοι. Και έχουν αντίτιμο· πληρώνεις το θέαμά σου ανάλογα με την κοινωνική τάξη σου, την «κατηγορία» σου. Με την κατάληψη της Λυρικής Σκηνής λέμε: σκατά στην αγορά του θεάματος. Και στον κάθε ιδιώτη και οργανισμό πολιτισμού που μετατρέπει την τέχνη σε ύλη, την κάνει μονοκαλλιέργεια, τις προσθέτει υπεραξία και την πουλάει ακριβά ή φτηνά. Μονάχα αδιαμεσολάβητη η τέχνη μπορεί να σταθεί μόνη της. Αρνούμαστε να είμαστε πελάτες..."

Απόσπασμα από κείμενο της Κατάληψης Λυρικής Σκηνής στις 30/01/2009

Ιούνιος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Για ένα κόσμο όπου οι ανθρώπινες σχέσεις θα στηρίζονται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη, το σεβασμό και θα είναι απαλλαγμένες από ρατσιστικές και ξενοφοβικές αντιλήψεις και συμπεριφορές. Όπου θα δίνεται η ελευθερία στον κάθε άνθρωπο να αυτοπροσδιορίζεται ερωτικά και κοινωνικά, αποδεχόμενος ο ένας τις επιλογές του άλλου. Σε μία εναρμονισμένη συνύπαρξη ατομικών και συλλογικών επιθυμιών και αναγκών, από τη δυνατότητα επιλογής μοναχικού βίου, μέχρι την ελευθεριακή κοινοτική συμβίωση.

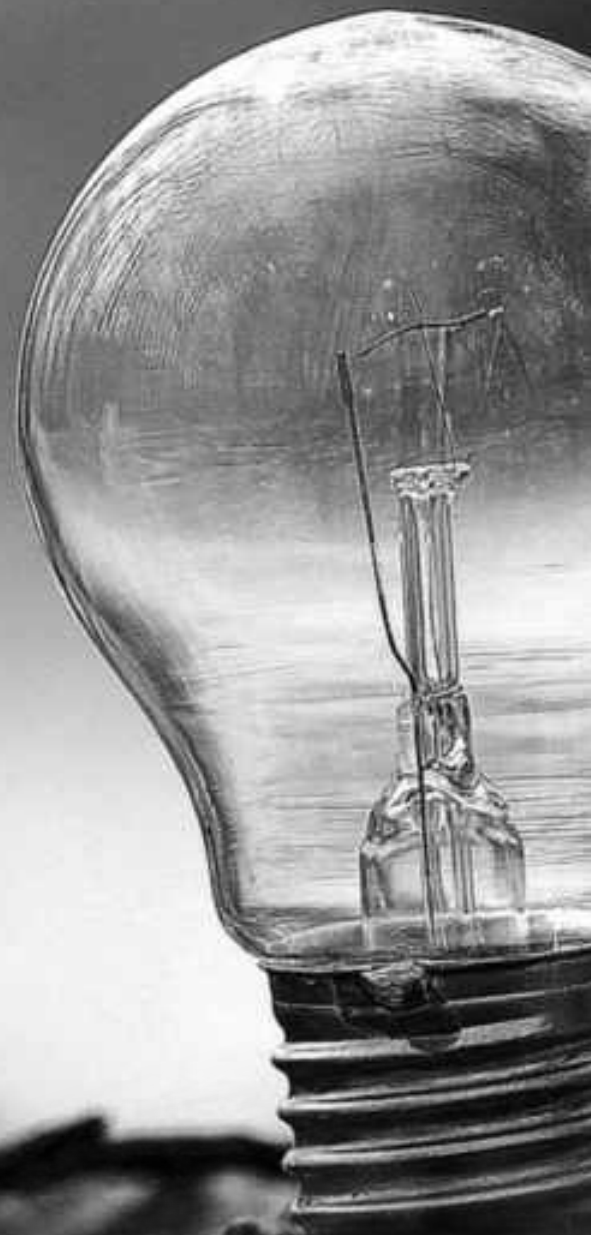
Ιούλιος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Για ένα κόσμο που θα σέβεται τα ζώα και το φυσικό περιβάλλον, συμβιώνοντας αρμονικά μαζί τους, και όχι ανταγωνιστικά και εναντίον τους, αντιλαμβάνοντάς τα ως αντικείμενα προς χρήση.

Όπου οι φυσικοί πόροι και η ενέργεια θα χρησιμοποιούνται με γνώμονα, όχι επίπλαστες καταναλωτικές συνήθειες, αλλά το βέλτιστο συνδυασμό κάλυψης ζωτικών αναγκών με το λιγότερο δυνατό περιβαλλοντικό κόστος.

Όπου η παραγωγή και η διαχείριση της τροφής θα γίνεται με όρους αλληλεγγύης, και όχι marketing, προσφέροντας σε όλους πρόσβαση σε αυτή.

Αύγουστος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
					1	2 3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Το σχολείο δεν είναι τίποτε άλλο από ένα όργανο καταπίεσης στα χέρια των κυβερνώντων. Αυτοί δε θέλησαν ποτέ την ανύψωση του ατόμου, αλλά τις υπηρεσίες του, γι αυτό είναι μάταιο να ελπίζεις στα κατασκευασμένα από την εξουσία σχολεία.”

Francesco Ferrer

Η παιδεία δεν κατακτιέται μέσα από στείρα κτήρια και από ανθρώπους «ειδικά καταρτισμένους». Η παιδεία κατακτιέται μέσα από το χάδι της μάνας, από τη με κατανόηση κουβέντα του πατέρα, από τις ιστορίες της γιαγιάς για τα απλά και τα ανθρώπινα, από τη βόλτα στο δάσος με τον παππού, από την πρώτη φιλία, από τον πρώτο έρωτα, από το πρώτο φιλί, από τα βιβλία που επέλεξες να διαβάσεις και να σε ταξιδέψουν, από την επαφή με το διαφορετικό, το αλλόκοτο και το μαγευτικό...

Και τί είναι τελικά η παιδεία; Μα, τί άλλο; Το πόσο άνθρωπος γίνεσαι...

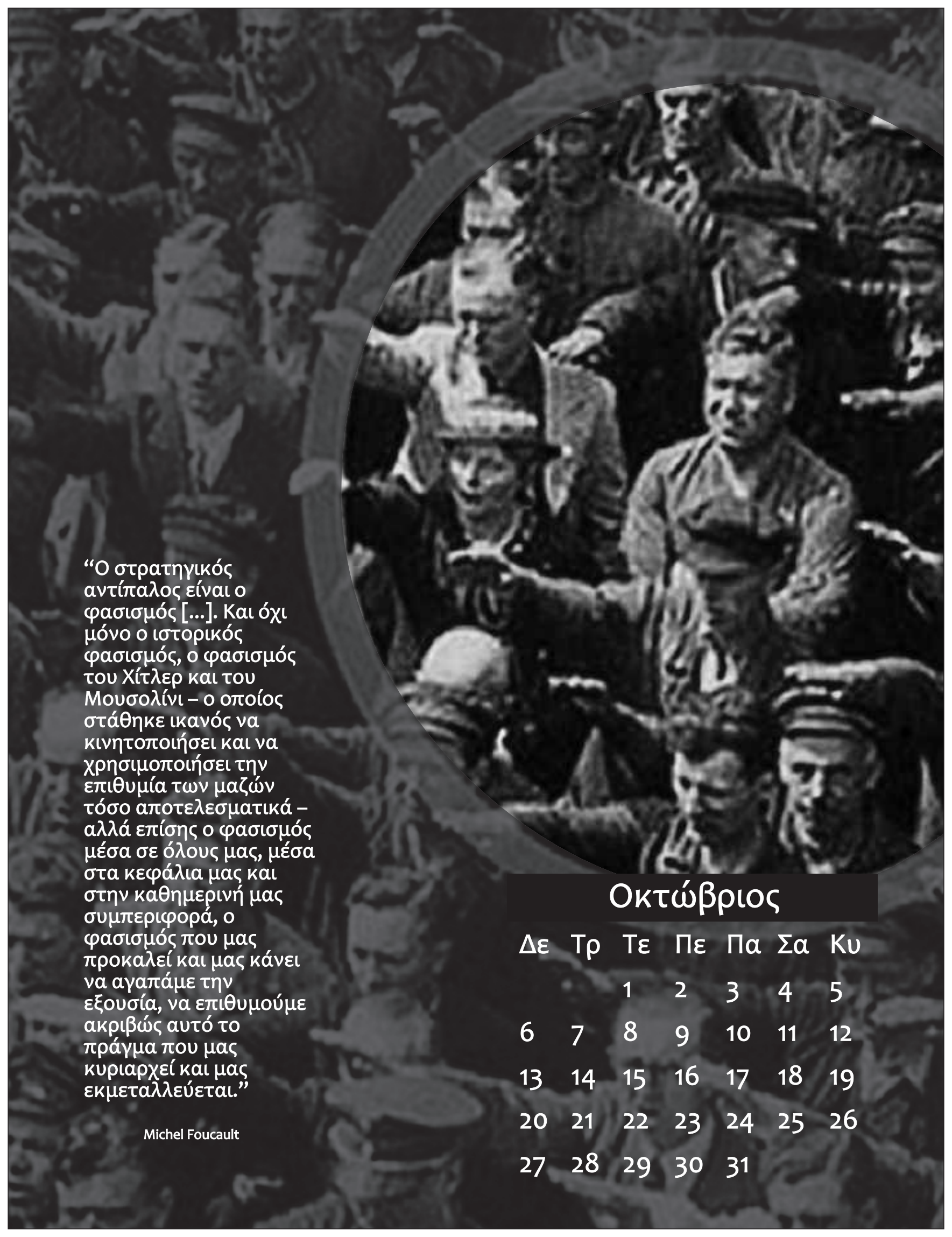
Για ένα κόσμο που η γνώση θα μοιράζεται απλόχερα, που δε θα υπάρχουν δάσκαλοι, αλλά άνθρωποι που θα αλληλεπιδράνε με άλλους ανθρώπους... θα διδάσκουν και θα διδάσκονται... που δε θα υπάρχουν διαχωρισμοί σε καλούς και σε κακούς μαθητές, αλλά σε διαφορετικούς, με διαφορετικές δεξιότητες... που θα υπάρχει σεβασμός και κατανόηση από άνθρωπο προς άνθρωπο... Για ένα κόσμο που η παιδεία θα κατακτιέται με όρους συντροφικούς και δε θα αφήνει κανένα στο περιθώριο.

Σεπτέμβριος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

DUNCE

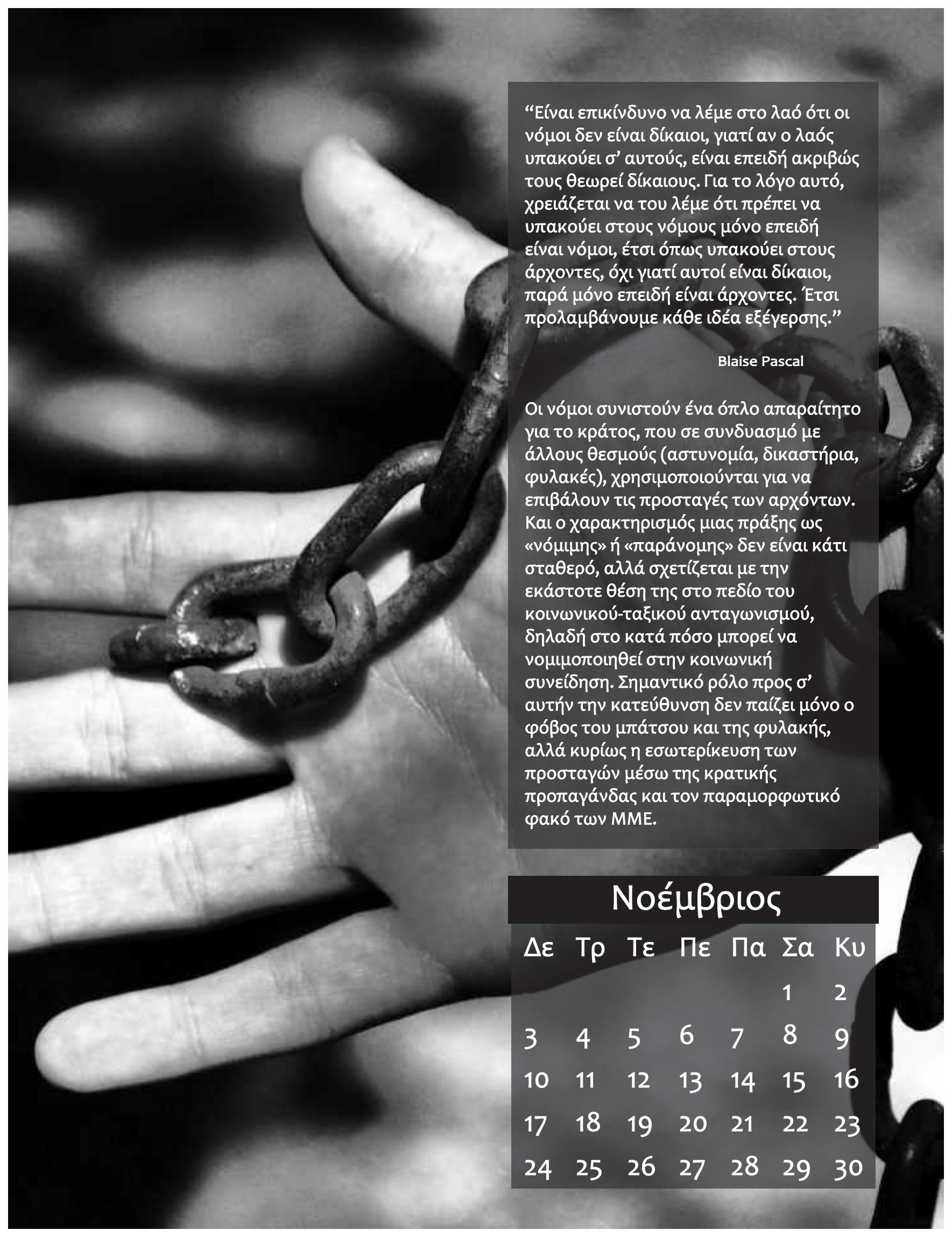

“Ο στρατηγικός αντίπαλος είναι ο φασισμός [...]. Και όχι μόνο ο ιστορικός φασισμός, ο φασισμός του Χίτλερ και του Μουσολίνι – ο οποίος στάθηκε ικανός να κινητοποιήσει και να χρησιμοποιήσει την επιθυμία των μαζών τόσο αποτελεσματικά – αλλά επίσης ο φασισμός μέσα σε όλους μας, μέσα στα κεφάλια μας και στην καθημερινή μας συμπεριφορά, ο φασισμός που μας προκαλεί και μας κάνει να αγαπάμε την εξουσία, να επιθυμούμε ακριβώς αυτό το πράγμα που μας κυριαρχεί και μας εκμεταλλεύεται.”

Michel Foucault

Οκτώβριος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

“Είναι επικίνδυνο να λέμε στο λαό ότι οι νόμοι δεν είναι δίκαιοι, γιατί αν ο λαός υπακούει σ’ αυτούς, είναι επειδή ακριβώς τους θεωρεί δίκαιους. Για το λόγο αυτό, χρειάζεται να του λέμε ότι πρέπει να υπακούει στους νόμους μόνο επειδή είναι νόμοι, έτσι όπως υπακούει στους άρχοντες, όχι γιατί αυτοί είναι δίκαιοι, παρά μόνο επειδή είναι άρχοντες. Έτσι προλαμβάνουμε κάθε ιδέα εξέγερσης.”

Blaise Pascal

Οι νόμοι συνιστούν ένα όπλο απαραίτητο για το κράτος, που σε συνδυασμό με άλλους θεσμούς (αστυνομία, δικαστήρια, φυλακές), χρησιμοποιούνται για να επιβάλουν τις προσταγές των αρχόντων. Και ο χαρακτηρισμός μιας πράξης ως «νόμιμης» ή «παράνομης» δεν είναι κάτι σταθερό, αλλά σχετίζεται με την εκάστοτε θέση της στο πεδίο του κοινωνικού-ταξικού ανταγωνισμού, δηλαδή στο κατά πόσο μπορεί να νομιμοποιηθεί στην κοινωνική συνείδηση. Σημαντικό ρόλο προς σ’ αυτήν την κατεύθυνση δεν παίζει μόνο ο φόβος του μπάτσου και της φυλακής, αλλά κυρίως η εσωτερίκευση των προσταγών μέσω της κρατικής προπαγάνδας και τον παραμορφωτικό φακό των ΜΜΕ.

Νοέμβριος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

"Αυτός που αγωνίζεται
μπορεί και να χάσει, όμως
αυτός που δεν αγωνίζεται
έχει ήδη χάσει.."

Bertolt Brecht

«Δεν μας τρομάζει η ιδέα να παραλάβουμε μια χώρα γεμάτη ερείπια. Πάντοτε σε τρώγλες ζούσαμε άλλωστε, θα αντέξουμε για λίγο καιρό ακόμη. Μην ξεχνάτε όμως, ότι οι εργάτες ξέρουμε και να χτίζουμε. Εμείς φτιάξαμε όλα τα παλάτια και τα μέγαρα, εδώ, στην Αμερική και παντού, και θα τα ξαναφτιάξουμε ακόμα πιο όμορφα. Γιατί εμείς θα κληρονομήσουμε τη Γη, μην έχετε καμία αμφιβολία για αυτό. Η αστική τάξη ας γκρεμίσει λοιπόν τον κόσμο της, πριν αποχωρήσει από το προσκήνιο της ιστορίας. Εμείς κουβαλάμε έναν καινούριο κόσμο, εδώ, στις καρδιές μας. Κι ο κόσμος αυτός μεγαλώνει κάθε στιγμή. Μεγαλώνει και τούτη τη στιγμή ακόμα που σας μιλάω.»

Buenaventura Durruti

Δεκέμβριος

Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα	Κυ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Το Ξεχνάμε πάντα και το αφήνουμε να μας προσπερνά
σαν τα καλοκαιρινά μελτέμια που καλπάζουν ιππεύοντας τα κύματα:

Αν ο έρωτας είναι τυφλός, ο λόγος είναι ότι δεν βλέπει τίποτα με τα μάτια της Εξουσίας.

Αρκείται στην απόλαυση της ευτυχίας.

Εκφράζει, καλύτερα απ' οτιδήποτε άλλο στον κόσμο του ευνουχισμού,
τη θέληση για ζωή και την υπέροχη αγριάδα της.

Πολλές φορές τον αποκαλούν Αναρχία.

